

Българското занаятчийство

Тъй както презъ пет-вѣковното робство нашия занаятчия отстояваше на ударитѣ на жестока сѣдба и съ стисцизмъ понасяше теглотѣ на времето, така и днесъ той дава своятъ цененъ приносъ за изграждането на здравъ стопански фронтъ.

Стохиланото българско занаятчийство отпразднува своятъ патроненъ празникъ. Демонстрира предъ българския народъ своето обединение и сплотеностъ около върховнитѣ интереси на държавата. Българското занаятчийство може да се чувства гордо, защото е почитано и тачено отъ народъ и държава. То взема участие въ проведенето на много културни стопански инициативи. Занаятчийството е обединено въ своятъ съюзъ, който съ подкрепата на държавата, дире-

кция на професиитѣ можа да реализира много свои идеи необходими за процъвтване на българското занаятчийство.

Съ смѣли крачки българското занаятчийство крачи къмъ своятъ неспиренъ възходъ въ прището на професионалното съвършенство. Нека пожелаемъ на нашия занаятчия да продължава съ сѣщия ентузиазмъ да твори материални блага за своя народъ, да отстоява на днешнитѣ лишения въ името на новото, което идва и което ще създаде щастие за всъки онеправданъ народъ.

Българския занаятчия чувства сублимния моментъ, когато той е повиканъ да защити върховнитѣ интереси на държавата и да застане въ защита на нейния стопански фронтъ.

„Шуменски общински вестникъ“

За едно отъ най-старитѣ братства въ България

ЕДНО ОТЪ НАЙ-СТАРИТѣ БРАТСТВА въ България е правосл. бр-во „Вѣра, Надежда и Любовь“ при храма „Св. Три Светители“ въ гр. Шуменъ. Повече отъ 30 г. освенъ религиозно-просвѣтна дейностъ то развива широко и благотворителна дейностъ, като подпомага бедно — болни парично или въ натура: съ дрехи, обувки, топливо, храна, съ безплатни лѣкарски прегледи отъ бр-нитѣ лѣкари Каранешева и Йордановъ и др.

А отъ 4 години бр-вото е уредило издържа безплатна трапезария, въ която се хранятъ повече отъ 30 деца и нѣколко недѣгави и изоставени старци. И всичко това братството върши така скромно и безшумно, че мнозина, дори Шуменски граждани не знаятъ за тия негови благородни високохуманни инициативи.

По тази причина ние сме принудени да дадемъ гласностъ на горното, нарушавайки нашата обичайна скромностъ, като същевременно апелираме къмъ шуменското гражданство за съдействие и подпомагане.

Приживѣваме трудни и изключителни времена. Днесъ повече отъ всѣкой другъ пжтъ немотия, нищета и мизерия се ширятъ по всички страни. Изправени сме предъ една страшна зима съ непредвидени за хората и народитѣ последици. Една психоза на страхъ, неизвестностъ и запасавање е завладяла почти всички.

Много граждани съ пари и срѣдства негодуватъ, че много нѣща отъ първа необходимостъ не могатъ да намѣрятъ и си набавятъ дори и на черната борса... Но какво да кажемъ за ония, и тѣ не сж малко, които нѣматъ нито пари, нито каквито и да било срѣдства и източници за парче хлѣбъ и клечка дърва? За тѣхъ именно, за тѣхнитѣ голи, гладни и болни дори деца, ние трѣбва да помислимъ. Това е нашъ повелителенъ, християнски и човѣшки дългъ.

Въ това отношение правосл. христ. бр-во при храма „Св. Три Светители“ е на своя постъ. Споредъ силитѣ и срѣдствата, съ които то разполага, винаги се е отзовавало въ помощъ на много онуждени и страдащи българи. Но за да има по-широкъ кръгъ на действие въ това отношение, самото братство се нуждае отъ съдействие.

Ето защо то апелира и моли шуменскитѣ граждани за МАТЕРИАЛНА и морална подкрепа.

Бждете милосердни и щедри. Не се скѣпете да нахраните гладни, да облечете голи, да подкрепите болни. Знайте, че за всѣко сторено отъ васъ добро, Нашиятъ Спасителъ и Господъ Исусъ Христосъ стократно ще ви възнагради. Когато правите нѣщо за здравето на нашето семейство, или струвате нѣщо за успокоение душитѣ на починали ваши

Голѣмата областно конференция въ Шуменъ

Горната снимка е моментъ отъ излизането на присѣстващитѣ, отъ конференцията следъ речта на Шум. обл. директоръ г. СТЕФАНЪ ПЕНЕВЪ, произнесена на 25 т.м. послучай голѣмата областна конференция на околийскитѣ у-тели и кметове отъ Шум. областъ. На предната редица отъ лѣво да дѣсно личатъ: Нар. представителъ г. Б. Поповъ, нар. предст. г. М. Тютюнджиевъ, нар. предст. г. В. Велчевъ, Шуменския областенъ директоръ г. Ст. Пеневъ, нар. предст. г. С. Симеоновъ, кмета на Добричъ г. инженеръ Бъчваровъ, пом. обл. дир. г. Ангеловъ, кмета на Шуменъ г. Хр. Хараламбиевъ и др.

Празникътъ на шуменскитѣ занаятчий

Панихидата и молебена. Полагане вѣнецъ на паметнитѣ плочи. Речта на председателя на зан. сдружение

Сутринтъ на 8 т. м. послучай патронния празникъ на занаятчийтѣ, въ катедралния храмъ се оглужи панихида и молебенъ отъ арх. намѣстникъ протоиерей Д. п. Василевъ. Присѣстваха шуменскитѣ занаятчий начело съ знамето си, професионалнитѣ училища и официални лица, между които на първо мѣсто личеше началникътъ на гарнизона г. полковникъ Ковачевъ и др.

Отъ църквата начело съ военната музика шуменскитѣ занаятчий въ стройни редици устроиха внушителна манифестация до паметнитѣ плочи на 7 пех. преславски полкъ. Тукъ бѣ положенъ вѣнецъ отъ председателя на зан. сдружение г. Пастармаджиевъ, който произнесе силно патриотично слово и възхвали свѣтлата паметъ на падналитѣ за родината герои. Представителя на н-ка на гарнизона г. полк. Георгиевъ благодари на занаятчийтѣ за положения вѣнецъ.

Въ салона на чит. „Арх. Михаилъ“ занаятчийтѣ бѣха поздравени отъ представител на родната армия г. полк. Георгиевъ, отъ пом. инспекто-

ра на професиитѣ г. Първановъ и отъ н-ка на инспекцията на труда г. Великовъ.

Председателятъ на сдружението г. Пастармаджиевъ говори за постиженията на българското занаятчийство и подчерта готовността му да служи съ всички сили на фронта на държавата.

За студентскитѣ пансионни въ столицата

Квартирниятъ въпросъ за студентитѣ въ София е тѣхната най-голѣма грижа. Поради това Ректоратътъ на Софийския университетъ е отправилъ до Министерството на просвѣтата молба, за организиране на студентски пансионни въ столицата. Съ сѣщия въпросъ се е занималъ и отправилъ своитѣ искания до отговорнитѣ фактори и Българскиятъ националенъ студентски съюзъ.

Н. В. Царя прави даръ на ДОБРУДЖАНСКИТѣ БЕДНИ

По порѣзка на Н. В. Царя, който преди нѣколко дена бѣ направилъ първото си посещение въ Добруджа, кждето бѣ възторжено и топло посрѣщнатъ Шуменския областенъ директоръ г. Ст. Пеневъ и управителя на двореца — Евскиноградъ г. Мумджиевъ сж предали на кметовѣтѣ отъ Добруджа следнитѣ парични суми за подпомагане на беднитѣ добруджанци. На Добричъ — 40,000; на Балчикъ — 30,000 лв.; на Каварна — 20,000 лв. и на с. Шабла — 10,000 лв., като даръ отъ Н. В. ЦАРЯ, които суми веднага сж били раздадени на беднитѣ.

Всички Добруджанци сж изказали възторжено сърдечната си благодарностъ отъ тоя жестъ на тѣхния любимъ Царъ,

Конгресъ на родителско-учителскитѣ сдружения

На 28 ноември т. г. въ София ще бжде откритъ конгресътъ на Съюза на родителско-учителскитѣ сдружения отъ цѣлата страна. Тържественото откриване ще стане въ София

близки, спомнете си за гладнитѣ деца и немощни старци, които се хранятъ въ трапезарията, при храма „Св. Три Светители“. Дайте отъ сърдце своята скромна лепта. Съ това вие ще облекчите много болки и страдания, ще спрете много сълзи и стенания.

свещ. Хубанчевъ.

въ салона на Академия на наукитѣ съ речъ отъ Министъра на просвѣтата г. проф. Дръ Борисъ Йоцовъ. Презъ време на тридневнитѣ заседания ще бжде направенъ докладъ за дейността на съюзната управа за времето отъ 1939 год., до сега. На педагогически теми ще рефериратъ видни наши педагози и професори.

Журналистически юбилей

На 8 т. м. въ гр. Разградъ се чествуваа 30 год журналистическа дейностъ на г. Григоръ Поповъ ред на в. „Разградско слово“. За дейността на юбилея говори г. Ив. Волний — секр. на съюза на пров. проф. журналисти. Поздравяваме юбиляра и му пожелаваме още дълго да служи съ перото си на своята родина.

ПОДКРЕПЕТЕ ГИ.

Наскоро ще започне зимната помощна акция. Комисии ще обхождатъ шуменскитѣ граждани. Ще се събиратъ помощи за беднитѣ за да бждатъ и тѣ стоплени и облѣчени презъ зимата. Миналата година шуменци показаха щедростта си. Надяваме се и презъ настоящата акция да бждатъ щедри и отзивчиви къмъ нещатната сѣдба на своитѣ съграждани, които очакватъ да бждатъ подкрепени.

Робството въ свѣта и „демократиитѣ“

Френският писател Андре Шение, гилотиниранъ през време на Великата френска революция, е казал: Dieu fit la liberté, l'homme a fait l'esclavage—Богъ направи свободата, а човѣкътъ е създаде робството.

Навсѣкжде въ античния Ориентъ, съ изключение въ първобитната цивилизация на Иранъ, е съществувало робството. Така, у потомците на Аврама, още въ патриархалната епоха, домашните прислужници се предавали по наследство, съ даряване или чрезъ продажба, робството е съществувало въ древна Гърция, въ Римъ и въ Ислямския свѣтъ, но донѣкжде смекчено: напр., робиня, която роди дете на мюсюлманинъ, ставала свободна.

Робството изчезва отъ християнска Европа едва въ края на Сръднитѣ вѣкове (къмъ края на XV столѣтие). Въ колонитѣ и владенията на европейскитѣ държави, обаче, то продължава фактически да съществува до края на последното столѣтие. Така, отъ Швеция то е премахнато презъ 1846 год., отъ Дания—презъ 1848 год., отъ Португалия—презъ 1856 год., отъ Холандия—презъ 1860 год., отъ Испания—презъ 1872 год., отъ Бразилия—презъ 1890 год. и пр. Въ южнитѣ щати на северна Америка то е премахнато едва презъ 1865 година.

Въ третото събрание на покойното вече Общество на родитѣ (1922 год.) представителътъ на Нова-Зеландия, съръ Артуръ Стелъ Мейтландъ, привлече вниманието на делегатитѣ върху необходимостта да се поведе жива борба противъ робството, което продължава да се практикува въ африканския материкъ*). Цивилизованиятъ свѣтъ узна съ изумление, че въ обширни области отъ земното кълбо робството още прѣдължава да съществува. Назначениитѣ отъ О. Н. анкети, които се извършватъ отъ 1923 год. насамъ, показваха, не само че търговията съ роби се практикува

*) Следнитѣ редове сж съкратенъ преводъ отъ статията на френския писател Abensour, помѣстена преди 4 години въ сп. „Monde et voyages“.

редовно, но че въ много държави—независими или подъ официаленъ протекторатъ на европейскитѣ сили—робството било още въ сила легално, а въ доста голѣми брой други държави то продължавало да съществува фактически, макаръ да е било премахнато по законъ. Отъ заключенията на анкетнитѣ комисии и статистичнитѣ данни, които тѣ представятъ, се вижда, че робството засѣга не нѣколко стотици индивиди, а повече отъ 6,000,000 човѣшки същества.

Двата материци, кждето още съществува робството, сж Азия и Африка. Официално никоя отъ голѣмитѣ азиатски държави не признава вече робството. Последни Сиамъ и Китай го премахнаха съ законъ—първата въ 1905 год., а втората въ 1912 год. Въ по-малки държави, като Авганистанъ, Белуджистанъ, Тибетъ, Бирмания и Непаль, робството съществуваше до преди десетина години. Нѣколко хиляди роби въ Горна Бирмания бѣха окончателно освободени въ 1928 год.; две—три години порано въ Непаль бѣха освободени 52,000 роби. Хеджасъ, Тибетъ и Авганистанъ сж поели между 1924 и 1927 год. ангажиментъ да унищожатъ робството, но изпълнението му не е проконтролирано. Частъ за Хеджасъ и за другитѣ арабски държави се знае, че тамъ още има единъ голѣмъ брой роби, пресмѣтанъ около 1 мил. души. Въ Арабия още съществуватъ пазари за роби Арабскитѣ търговци на черни роби монополизиратъ търговията съ черно месо. И сега се срѣщатъ въ Арабия, наредъ съ докаранитѣ отъ Суданъ и Етиопия черни роби и жълти роби, докарани отъ Крайния Изтокъ.

Най-после, въ Китай, въпрѣки дветѣ правителствени решения отъ 1909 и 1912 год., съществува една особена форма на робство: детското робство Тласкани отъ ужасната мизерия, която върлува въ много провинции на китайската република, а често пжти примамвани и отъ печалби,

(следва)

Spectator

ПРОФЕСИОНАЛНОТО ДВИЖЕНИЕ И ИНТЕЛИГЕНЦИЯТА

Новата правова държава, разкъсана следъ миналата свѣтовна война въ своето жизнено единство, следствие борбитѣ на класитѣ и партиитѣ, издига новъ принципъ, принципътъ на взаимопомощта между стопанскитѣ съсловия. Тази взаимопомощъ и съгласуваностъ въ интереситѣ на стопанскитѣ съсловия чрезъ националното превъзпитание, откриватъ много по-широки хоризонти за материаленъ и духовенъ прогресъ на държавата.

Ето защо, интелигенцията, както въ миналото, така и сега, има да играе важна роля въ професионалнитѣ организации.

Професионалнитѣ организации на голѣмитѣ стопански съсловия въ нашата страна сж доброволни сътрудници на централната властъ въ усилията ѝ да създаде режимъ безъ демагогия и демагози. Тѣ нѣматъ никакво намѣрение да правятъ прѣка политика и партизанство. Но все пакъ ясно е, че само съ тѣхно съдействие може да се прекъснатъ всички опити на партизанската олигархия да възвърне своето значение.

Професионалнитѣ организации иматъ възможностъ да дадатъ общонароденъ кредитъ на общественици изъ срѣдата на интелигенцията, които ще бждатъ въ тѣстояние да дадатъ

честно и своя умъ и своята компетентностъ въ служба на Царя, народа и държавата и ще работятъ съ идеализъмъ, който нищо не търси за себе си, а води къмъ лично себепожертвуване.

Днесъ повече отъ всѣкога сж нуждни идеалисти, истински творци и организатори, подготвени хора и тѣзи, които иматъ обществена храбростъ. Тѣзи именно хора трѣбва да бждатъ търсени въ срѣдитѣ на интелигенцията. Българскиятъ народъ, обединенъ въ своитѣ мощни професионални организации ще може да каже своята тежка дума по всички стопански мѣроприятия, чрезъ които ще се издигне материалния и културенъ уroveň на народа, а отъ тамъ ще се изгради мощна и дееспособна държавна политика, която ще донесе благоденствие на цѣлата нация. Това може да се постигне чрезъ националното възпитание.

Богато е полето, кждето истинскитѣ пионери на прогреса, интелигенцията, могатъ да вложатъ своитѣ усилия, за да може тѣзи професионални орг. да заематъ истинското си предназначение, като върни помощници на държавата, както въ национално, така и въ стопанско отношение.

Д-ръ М. Констангиновъ

Книгоиздателство „СПАСЪ ПОПОВЪ“ — Шуменъ

КУПУВА КНИЖНИ ОТПАДЪЦИ

ПО ЦЕНИ, КАКТО СЛЕДВА:

- 1) Стара хартия (книжни парчета) кгр. 2.— лв.
- 2) Печатарски изрѣзки кгр. 2:50 лв.
- 3) Архива кгр. 3.— лв.
- 4) Чиста целулозна хартия кгр. 3:50 лв.

ЦЕНИТЕ СЕ РАЗБИРАТЪ ФРАНКО КНИГОИЗДАТЕЛСТВОТО

Отъ книгоиздателството

МАДАРСКО СЕЛСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ

ОБЯВЛЕНИЕ № 3042

с. Мадара 3. XI 1942 год.

Мадарското селско общинско управление обявява на интересувашитѣ, че на 11 т. м. 10 часа преди пладне ще се произведе търгъ въ общината за продажба, общ. нерезъ. Всички разности по търга сж за с-ка на купувача. Отъ общината

Родители и учители на събрание

На 1 ноември т. г. 15 часа, въ тукашната чешка гимназия се състои годишно събрание на Родитѣ и настоящиитѣ на ученицитѣ при сжщата гимназия.

1. Родителското събрание при възпитание на ученицитѣ.
2. Отчети на управител и надзорния съветъ.
3. Гласуване бюджета.
4. Изборъ на нови управителни тѣла.

По първа точка беседава ректора на гимназията В. Хлѣбаровъ, Въ никоичай, добави сказка, достатъчно само да просъете ума, а трѣбва да се да насока на душевнитѣ Думата му бѣше за Д-р. Ученичкитѣ трѣбва не сѣ да разбиратъ какво нѣщо доброто и да го подирятъ, трѣбва и сили да иматъ, за да го осъществятъ. Тогава тѣхнѣ души, открити за благородни мисли, за великодушностъ, за мъжествени решения, сж способни за висши дела, за самоотвержени подвизи.

Разисквания по беседата станаха, защото последнитѣ имаше повече осведомителен характеръ, отколкото характеръ на рефератъ, както ректора самъ забеляза.

Въпросътъ за възпитание на младежта, действително много интересенъ и навременъ. И днесъ още има ученици и философи, които сж убеждени, че възпитанието е безполезно да измѣни характера темперамента на хората.

Споредъ мнението на спонсиратитѣ учени, цѣлата сж на детето се опредѣля въ работата на майка му и се развива съ фатална необходимостъ. Истината, всѣки чае, е по срѣдата, но сега нѣмаме за целъ да разгледаме голѣмия и твърде много порванъ въпросъ

Следъ отчета на управителнитѣ тѣла се гласува бюджетъ за 1942/1943 година и става изборъ на ръководството. Преизбраха се почти сжщитѣ членове на старитѣ съвети.

Събранието се закри съ желанието за по-чести родителско-учителски срещи, които действително, сж полезни и положителни!

М. П.

Герхартъ Херманъ

ДЕЛИ ОРМАНЪ*)

Преустройството на една българска мѣстностъ

Гладътъ за земя принуждава човѣчеството, да поеме борбата за всѣкидневния хлѣбъ даже и въ най-беднитѣ, не-населени и диви области. Дели Орманъ „областъта на буритѣ“, бѣше единъ такъвъ адъ за жителитѣ на това плѣто. Обаче, единъ мжжъ, който прекара детинството си въ този адъ, осъществи, своитѣ младежки мечти съ едно голѣмо дѣло: Той освободи страната отъ едно бедствие и превърна цѣлата мѣстностъ, която бѣше пълна порано съ ужасни болести и мжчителна жажда въ една цвѣтуща и плодородна страна.

Настоящата статия на нашия софийски кореспондентъ представлява едно съобщение за това преустройство и това съобщение напомня легендата за оная древна страна, която следъ дългогодишно страдание бива освободена отъ проклятието си отъ единъ носещъ ѝ щастие мжжъ—но това преустройство е единъ етапъ на новото време; една легенда на 20 тия вѣкъ,

За децата, които растѣха около деветдесетата година на миналото столѣтие, въ северозападния български градъ Шуменъ, имаше много за виждане, защото Шуменъ бѣше единъ пѣстъръ градъ. Пѣстри бѣха хората: тукъ имаше селяни съ бѣли ленени ризи, стѣгнати около кръста съ разноцветни пояси; виждаха се ярко червенитѣ престилки на женитѣ; имаше и турци, тогава не малко на брой, които носѣха фесове и чалми, пиеха

кафето си и пушеха наргеле, насѣдали около втората по голѣмина джамия на Балкана, отъ минаретата, на която се разнасяше вика на ходжата, докато тѣхнитѣ жени облѣчени въ черно съ закрити лица плахо прибѣгваха отъ порта на порта; имаше сжщо войници съ цвѣтни униформи, съ мустаци и звезди. Пѣстра бѣше и мѣстността около града: тукъ се разстилаха полета, по които растѣха пшеница, царевица, слънчогледъ, цвѣтно зеле, памукъ, захарно цвѣкло и ливадитѣ съ своитѣ овце, биволи, коне, свине на православнитѣ и гжски на

турскитѣ селяни; виждаха се плоскитѣ, подобни на африканскитѣ планини, скалисти формации, въ чиито отвесни падини се намираха развалини отъ храмове, дворци и паметници отъ старо-българското време; тукъ се очертаваше въ синята далечина силуета на стария Балканъ. Всичко това познаваха децата отъ Шуменъ навсѣкжде играеха тѣ, защото всичко бѣше хубаво, всичко тукъ бѣше интересно; само една мѣстностъ изоставяха тѣ при своитѣ скитания и игри, въпрѣки, че тя имаше видъ на тиха и „хълмиста страна—„Дели Орманъ“.

Защото „Дели Орманъ“, който се простира между Дунавъ и Камчия, между Добруджа и града Шуменъ, бѣше проклетъ. Селянитѣ, които презъ лѣтото идваха отъ тамъ въ града бѣха изгладнѣли, окжсани и неизказано мръсни; вълцитѣ, които презъ зимата навлизаха въ покрайнинитѣ на града, бѣха гладни и свирепи. Какво бѣше проклятието, което бѣше стоварено надъ тия хълмове съ неговитѣ хора и животни? Бѣха ли това буритѣ, които се извиваха тамъ? Но не, буритѣ не плашеха децата, Това знаеха българитѣ най-добре, защото нареко-

ха Дели Орманъ „безводенъ“.

Да, Дели Орманъ бѣше безводенъ—не само беденъ отъ вода, което се срѣща много често въ скалистия балканъ, но чисто и просто безъ всѣкаква вода. При това въ Дели Орманъ валѣше толкова, колкото и навсѣкжде другаде; но водата тукъ изчезваше просто въ земята. Кжде отиваше? Не го знаеха. Ученитѣ казваха, че това се дължало на варовитата почва, която всичко поглъщала; неукитѣ вѣрваха въ нѣкакво проклятие. „Така иска Аллахъ“ — казваха турцитѣ; Алахъ искаше щото дъждовната вода да се събира въ дълбинитѣ на почвата въ видъ на селско блато, въ така нареченитѣ „гьолове“, които често бѣха отдалечени отъ селата съ километри и често пресѣхваха, въ чиято вода биволитѣ и паткитѣ се кжпѣха, кждето ларвитѣ на комаритѣ се развиваха и отъ която свинитѣ пиеха. Аллахъ искаше щото сжщата вода да се пълни въ сждове, да бжде пренасяна на километри по лоши пжтища и да се пие непреварена, а презъ зимата, когато снѣговетѣ препълнятъ гьола съ вода, едва тогава човѣкъ да може да се измие—презъ лѣтото това бѣше невъзможно, тѣй

като тогава трѣбваше да пестятъ всѣка капка вода, защото доста животни измираха отъ жажда. Така върлуваха малария, тифусъ, дизентерия и всички останали стомашни болести. Този бѣше безполезния Дели Орманъ; отъ тамъ идваха вълци, мръсотия и епидемии; тамъ никой не пушаше своитѣ деца, ако ги обичаха.

Въ тѣзи години израстваше въ Шуменъ единъ младъ човекъ, който по-после се заинтересува отъ сждбата на Дели Орманъ: той пресмѣтна, че тази проклетата областъ, която представлява една двадесетина отъ цѣлата площ на България, живѣятъ 200,000 души въ 167 села и 2 града, които ставяватъ почти една четвърт сѣта отъ населението на страната и жадуватъ.

Този младежъ обходи провинитѣ, отиде къмъ изворитѣ, които се намираха тукъ тамъ. Това бѣха малки оскждени ворчета и само двадесетъ брой, това бѣха въ истинностъ та смисълъ на думата сжщитѣ капки вода върху нажежамъкъ. Но кой може да даде вода на тѣзи извори, които пропаднатъ въ по-голѣмата частъ, докато излѣзе на свѣтъ, дали не може да се

*) Статия публикувана въ „Донауайтунгъ“ отъ 4 септември 1942 г., № 207.

На героите от ДОБРИЧЪ до ДРАМА...

(Послужай предстоящия празник на полицията)

Казано накоро ще празнува-
м на Родната полиция,
чиновите от сжизната с
и гордост в душите с
и помняме на нас, наши
и приятели другари, които в
на Цар и Родина сло-
и кости пред олтара
и свидната ни Татковина,
и насъйки в жертва най-
елото, което имаме —
и земния живот.

Обзети от едно желание,
и от пламък на
и девиз, „да служим
и верно на своя дълг“,
и по-истински в люта бран
и коварния враг, посред-
и от дъжд куршуми
и усмивка на уста се хвър-
и в обаяния на косте-
и смърт.

Вие паднахте! Вашите
и фигури напустаха
и винаги спретнатите ре-
и на родната полиция, за
и заживяхте отново в ду-
и и сърцата ни...

Вашия величав и безсмър-
и подвиг ще грее навън
и историята ни, като пжте-
и звезда, за да ни сочи
и на славата и безсмър-
и етото.

Вашите духове ще витаят
и над нас като непобеди-
и, а съжити Ви ще се
и сиват с нашите, за да ни
и напомнят все за Вас и Ва-
и величав подвиг...

И знайте: ранна пролет

иомъ настъпи, буйни цвят
покриват равнините добруд-
жански поля, кърваво — чер-
зеният мак цъфти по червен,
защото е откърмен от май-
ката земя напоена с Вашата
кръв... а втрата в ония
които 25 години оплакваха
загубената си свобода, че
живе е българският Бог, че
никога вече слънцето на сво-
бодата не ще престане да
сгръва изстрадалите им ду-
ши, с по силна и непоколеби-
ма от всички друг път!

О, герои от Добрич до
Драма...

Вие изпълнихте беззаветно
Вашия дълг към Цар и Ро-
дина и вече не сте между
нас...

Но днес, когато манифе-
стираме нашата сила, мощ
и готовност да мрем за
Цар и Родина, ние чиновите
от Родната полиция отпра-
вяме мислите си към Вас,
Вашите духове и Вашите
семейства, за да Ви дадем
тържественния обет, че ни-
кога не ще забравим Вас,
светци герои, Вашите же-
ртви, Вашия подвиг.

Спете в мир и покой!

Ние Ви обещаваме, че ще
вървим по пътя който Вие
ни начертахте, проливайки
кръвта си, защото знаем,
че няма нито по-свята, по
велико, по-възвишено от това
да принесем в жертва жи-
вота си, за славата и вели-
чието на Цар и Родина...

Матеев

Командир моторизирания
възвод — Полиц комендан-
ство гр. Варна

НАРЕЖДАНЕ НА КОМИСАРСТВОТО

Пренормирва се цената
на лука сух-кромидъ, както
следва:

1. На едро от търговеца
1 кгр. 6'15 лв.
2. На дребно от детайлиста
1 кгр. 8 лв.

На нарушителите на настоя-
щата заповед да се съ-
ставят актове.

Относно цената на мѣст-
ната морска сол

- 1). Морската кристална мѣ-
стна сол да се продава по
цените на морската сол вне-
сена от Италия, определени
съ заповед № 2104 от 1. IV
1942 год., а именно:

Франко разтоварна гара 5
лева. кгр., на едро 530 лв.
кгр. и на дребно 6 лв. кгр.

- 2). Задължават се всички
производители на морска кри-
стална мѣстна сол да внесат
по смѣтка № 3746 при Б. З.
К. Банка въ полза на „Израв-
нителния фондъ на цените“
при Министерството на търго-
вията, промишлеността и
труда — Дирекция на външната
търговия, по 1'80 лева на ки-
лограмъ продадена сол. Су-
митъ да се внесат въ фонда
най-късно до 5-то число на
всѣки месец за продадените
количества сол през изтек-
лия месец.

3. Настоящата заповедъ от-
мѣня постановленията на за-
поведъ № 2104 от 1942 год.
(Д. В. брой 75 от 10. IV 1942
год.), относно морската кри-
стална мѣстна сол.

Относно цената на леб-
лебиите

Определямъ цената на едро
и дребно на леблебиите за
кафе и ядене, както следва:

1. Леблеби за кафе на едро
56 лв. кгр., на дребно 67 лв.
кгр.
2. Леблеби за ядене на ед-
ро 62 лв. кгр. на дребно 75
лв. кгр.

Настоящата заповедъ от-
мѣня заповедъ № 6169/1942 г.
(Д. В. брой 207 от 16 сеп-
тември 1942 год.) само от
носно цената на леблебиите
за ядене и кафе.

Относно цената на тикве-
ното масло

Определямъ цената на тик-
веното масло, произведено
от тиквено семе реколта 1942
година от Дирекцията за за-

ПРОДОВОЛСТВИЕТО НА ЕВРОПА Е ГАРАНТИРАНО ОТЪ ЯПОНИЯ

Япония има голѣми излишѣци свободни за износъ.
Още от сега се складирват стоки, които веднага да
се пренесат въ Европа. Каучукъ, захаръ, оризъ и расти-
телни масла, чай и др. въ голѣмо изобилие ще има.

Тукъ се заявява нѣколко-
кратно, че особено ю. и. частъ
на Велика Азия не може да се
изолира от другите страни.
Производството на ю. и. Азия
е отчасти така нагласено спо-
редъ нуждата от първични
материали на високоиндустри-
ализираните страни, че и следъ
покриване растящите нужди
на Япония ще има голѣми
излишѣци свободни храни и
стоки за износъ. Това е така
особено що се отнася до
каучука, калая, конопа, захар-
та, ориза и преди всичко
до растителните масла, мас-
лодайните плодове и чая.
Сщо така вносът на индус-
триални произведения не може
да се покрие изключително отъ
индустриалните области на Ве-
лика Азия. Преди всичко полу-

фабрикатите, металните произ-
ведения и готовите артикули
машини и апарати, превозни
срѣдства и химически произве-
дения трѣбва да се внасятъ въ
много по-голѣмо количество,
отколкото сж излишѣците на
Япония и другите стрни на бло-
ка на иената. Тѣзи произведе-
ния до сега се внасяха отъ Ев-
ропа, главно отъ Германия.
Ето защо, Япония още отъ
сега започна да складира
частъ отъ производството на
ю. и. Азия, за да може да
започне продоволствието на
Европа, когато дойде момен-
та за това. Европа съ готов-
ност ще започне една търго-
вия съ Япония, защото е заин-
тересована отъ многобройните
стоки, съ които разполага Азия.

Откриването на лѣка срещу сифилиса

Преди изв. време при подходяще
академично тържество, въ исто-
рическата аула на университета
въ Марбургъ бѣ обявенъ за
носител на учредената тази
награда „Емил фонъ Берингъ“
тайния правителственъ съвет-
никъ и професоръ по хуманна
и ветеринарна медицина Паулъ
Уленхутъ. Въ продължение на
своята полувековна дейностъ
той има голѣми заслуги въ
областта на имунитетната ме-
дицина. Нѣколко години проф.
Уленхутъ е билъ асистентъ на
Робертъ Кохъ въ института за
инфекционни болести въ Бер-
линъ.

Щастливо съвпадение е, че
първиятъ носител на награ-
дата „Емил фонъ Берингъ“ е
и дългодишенъ ръководителъ
на института за експеримен-
тална терапия Емилъ фонъ
Берингъ въ Марбургъ. Улен-
хутъ има редица заслуги не

само за хуманната и ветери-
нарна медицина, но и за хемо-
терапията. На Уленхутъ се дъл-
жи лѣкуването на сифилиса съ
органически арсенови препа-
рати и корона на неговите
открития въ тази областъ е
препарата „салварсанъ“. Тропи-
ческите болести калаазаръ и
лайсманозисъ сж напълно из-
лѣчими вече съ препаратите —
дѣло пакъ на Паулъ Уленхутъ
— Нойстибозанъ и Фуадинъ.
Занимавали сж го продължи-
телно време и въпросите свър-
зани съ сполучливото лѣчение
на туберкулозата. Наредъ съ
това, Уленхутъ е регистри-
ралъ и значителни успѣхи въ
областта на лѣкуването на
рака.

Разбира се, това високо от-
личие не е единственото за
тайния съветникъ Уленхутъ.
Така, той е почетенъ докторъ
на факултета по ветеринарна
медицина въ Ханокеръ, поче-
тенъ членъ на многобройни
германски и чужди научни ин-
ститути и носител на най-
високите ордени на различни
страны. Така, въ Япония той
бѣ награденъ съ „меча на са-
мураите“.

ПЛАТЕТЕ СИ АБОНАМЕНТА

купуване и износъ на зърнени
храни, както следва:

Франко разтоварна гара 33
лева килограмъ.

На едро 34'50 лв. кгр.

На дребно 34'50 лв. кгр.

Горните цени ваяватъ само
за населените мѣста, които сж
ж. п. гари или пристанища.

Дирекция за водоснабдяване на безводния Дели-Орманъ - Шуменъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1701

Обявява се на интересувашите се, че на 8 декември 1942
год., отъ 10 до 12 часа преди пладне въ канцеларията при
помпена централа „ИЗГРѢВЪ“ ще се произведе търгъ съ
явна конкуренция за отдаване подъ наемъ за четиригодишенъ
срокъ 20.5 декара зеленчукова градина при помпената
централа „ИЗГРѢВЪ“.

Първоначалната цена на декаръ е 500 лева за година Залогъ
2.000 лева. Закона за Б. О. П. е задължителенъ.

Поемните условия сж на разположение въ Дирекцията и
въ помпената централа „Изгрѣвъ“

гр. Шуменъ, 9 ноември 1942 год.

Отъ дирекцията

копае нейното начало, да се
каптира и подходящо да се
използува...? Да направи това
младежът не можеше, защо-
то за това трѣбваша пари, мно-
го пари; но тази мисъл не го
напуста вече.

Скоро, обаче, младежа отъ
Шуменъ замина за Германия
въ Мюнхенъ, следва и стана
инженеръ. Върна се обратно,
крѣтосва по Дели Орманъ,
сѣта, проектира, черта. Бъл-
гария бѣ обхваната отъ воен-
ни и следвоенни смутове; ни-
кой не мислѣше тогава за
Дели Орманъ и неговите
200,000 жадуващи, освенъ мла-
дия инженеръ. Когато плано-
ветъ му бѣха готови, той по-
чна да ги пропагандира само-
стоятелно. Подръжници се на-
мѣриха. Бавно въпросътъ за
Дели Орманъ стана народенъ,
общественъ, държавенъ. Въ
1926 година плановетъ на ин-
женера бѣха внесени въ На-
родното събрание, като зако-
нопроектъ. Единъ първоначал-
енъ кредитъ отъ 6,000,000
лева и една годишна помощъ
отъ 20,000,000 лева бѣха гла-
сувани, Б. З. и К. Банка кре-
дитира още 30,000,000 лв.. То-
ва бѣха много, твърде много
пари за малката, страдаща отъ
Ньойския диктатъ, държава, ко-
ято се натовари да прогони

проклятието на Дели Орманъ;
и въ цѣлия парламентъ не се
намѣри нито единъ народенъ
представител, който да гласу-
ва противъ тѣзи кредити.

Две години по-късно бѣ
освѣтена върху единъ безво-
денъ хълмъ, първата електри-
ческа централа за напояването
на безводния Дели Орманъ.
Царъ Борисъ, който сжщо жи-
во се интересуваше отъ този
въпросъ присѣтствуваше лично и
бѣ информиранъ за всички
подробности отъ ръководния
Директоръ. Този Директоръ
бѣши младият инженеръ.
Следъ това бѣха монтирани
мощните доставки отъ Герма-
ния машинни помпи — тѣ
помпѣха водата въ резервоа-
ритъ върху най-високите хъл-
мове на Дели Орманъ. Отъ
тамъ протичеше тя къмъ се-
лата. Далечъ по страната се бѣ
почувствувалъ шума и трѣска
на машините. Мъртвиятъ Дели
Орманъ бѣше напоенъ.

Почетните гости минавайки
покрай мръсния „гьолъ“, кой-
то обиденъ лежеше на слън-
чевия пекъ, отидоха къмъ пър-
вата селска чешма. Кждето хо-
рата пиеха бистра вода, а по
съседните на нея корита жи-
вотните силно прѣхътащи отъ
удоволствие поглѣщаха студе-
ната вода — и единъ старъ

турчинъ сочейки къмъ конетъ
и биволитъ каза съ благодар-
ностъ протичко: „И животни-
тѣ разбраха, че сега имаме
друга вода“.

Тогава гостите си отидоха
и инженера остана самотенъ
въ Дели Ормана. Първите се-
демъ извора, чийто води бѣха
събрани отъ първата централа,
бѣха последвани отъ други.
Една втора централа и осемъ
помпени станции бѣха изгра-
дени и монтирани. Нѣкои из-
вори даваха шестдесетъ, дру-
ги само единъ литъръ въ се-
кунда. Но съединението прави
мощенъ и най-слабия изворъ.
Събрани давагъ тѣ единъ ми-
лионъ и шестотинъ хиляди ку-
бически метри. Тѣ водоснабдя-
ватъ сега града Разградъ и
Нови-Пазаръ и 83 села съ из-
цѣло 120,000 жители; повечето
отъ половината работа бѣше
извършена тогава. Въ следва-
щите три години ще бъдатъ
снабдени съ вода, ако война; а
позволи това, цѣлия Дели
Орманъ съ всичките му 200,000
жители. 700 чешми сж изграде-
ни понастоящемъ въ селата,
1,600 въ селските стопанства и
500 км. манесманови трѣби
сж монтирани. Осемъ лева
плаща селянина за 1 куб. м
вода, а костюмата цена въз-
лиза на 13 лв., разликата пла-

ща държавата. Това сж добре
вложени пари: малария, ти-
фусъ, дизентерия, стомашни и
кожни болести намалѣха съ
близо 70% — въ по-малко отъ
четирнадесетъ години отъ
както практикува Докторъ
Вода.

Наистина съобразно пред-
писанията на европейските
специалисти всѣки петъ жите-
ли трѣбва да иматъ на разпо-
ложение годишно 100 куб. м.
вода; петъ членно семейство
въ Дели Орманъ получава 30
— 40 куб. м., но сжщото се-
мейство не получаваше даже
и 1 куб. м. преди младежа отъ
Шуменъ да бѣше изработилъ
своите плановете.

Нѣкои казватъ, че на съвре-
мениците не трѣбва да се
издигатъ паметници, защото
само бждещето оценява стой-
ността на тѣхните дѣла. Но
дѣлото на инженера е създа-
дено — водата тече! Затова
тия дни ще бжде осветенъ
единъ скромненъ неговъ па-
метникъ, тамъ горе въ „без-
водния Дели Орманъ“, който
не е вече безводенъ — тамъ
горе, кждето мощните нѣмски
машинни помпи — сърдцето
на Дели Орманъ тупти, кжде-
то водата — кръвта на Дели
Орманъ, пулсира подъ ударите
на това сърдце въ желѣзните

артерии на мощното хълмисто
тѣло на Дели Орманъ, което
тѣло нѣкога умираше отъ
жажда. На този празникъ
мислено ще присѣтствуватъ
всички ония, които знаятъ, че
единствения начинъ — за про-
гонването на проклятията на
природата — е работата и са-
мо работата, този методъ е
най-сигурния.

Творецътъ на тия водни
съоръжения не се задоволи
само съ Дели Орманъ; той бѣ
извиканъ на другъ постъ: по
настоящемъ той се занимава
съ проучвания по водоснабдя-
ването на възврънатата къмъ
България, Южна Добруджа;
той самъ ще присѣтствуваше при
откриването на своя памет-
никъ.

Това е досегашния Мини-
стеръ на обществените сгра-
ди, пжтищата и благоустрой-
ството, инженеръ Д. Василевъ.

**Платете си временна-
та трудова повинностъ.
За да имате хубави
улицы.**

Печатъ „СПАСЪ ПОПОВЪ“
Шуменъ — 1942 — 95

Шуменски общински вест

Вестник за стопанското и културно издигане на гр. Шумен

Уредник: П. Рибаровъ

Официални обявление — 2 лв. кв. см.
Търговски обяви и други по опоразумение.
Извотия за благотворителни цели — безплатно

Сжщност на борбата

Докато преди няколко години бѣ ересъ, консерваторство и поражение да отстояватъ идейно борбата противъ еврейството и масонството, днесъ цѣлиятъ културенъ свѣтъ съ едно цѣлостно съзнание и твърдо убеждение е въ решителенъ походъ срещу тѣхъ. И тая борба има принципащото положение да замѣни триумфа на златото съ култа къмъ труда. Докато преди масонството, тая невидима разрушителна сила бѣ духовния и материаленъ ръководителъ на европейскитѣ и свѣтовни сѣдбини, Германия и Италия съ единъ смѣлъ революционенъ замахъ се отказаха да ѝ служатъ и се подчиняватъ. Докато днешната мирова война материално и физически се води срещу комунизма и англо-саксонцитѣ, то идейно и духовно тя се води срещу тѣхнитѣ вѣжновители и крепители — еврейтѣ и масонитѣ. И тая борба противъ тѣзи язви въ обществения и културенъ животъ и спирачки за неговото естествено творческо развитие трѣбва да се води на национална и идейна почва. Трѣбва да се разкрие и се направи обществено достояние истинскитѣ образъ на еврейството и масонството, за да стане известна на всѣкиго тѣхната зловердна дейность и съ това да бждатъ презрени, отречени и отстранени. Не трѣбва да остане и капка съмнение, че еврейството и масонството като невидима, наддържавна, свѣрхестествена сила бѣха смъртната опасность за културна Европа и свѣта. Въ това отношение нѣма защо да се лжжемъ и мамимъ. Само она масонъ отъ висока степенъ, който е посвѣтенъ въ тайнствата и обрядитѣ, въ възможноститѣ и способноститѣ на масонската сила, може да ни разкрие тѣхнитѣ пагубни намѣрения и подбуди. Необходима е повсемѣстна борба. Настоящата борба не е само оправданъ стремежъ за задоволяване необходимитѣ жизнени интереси на нѣкои народи съ територии за смѣтка на други, а въ своята сжщностъ е единъ свещенъ кръстоносенъ походъ срещу прикритото

зло на днешния вѣкъ и неговитѣ зли намѣрения и подбуди — болшевиизирателно на Европа и свѣта и господството на еврейтѣ и масонитѣ. Болшевиизмътъ е въ отстѣпление. Остава борбата срещу еврейтѣ и масонитѣ, които сж пустнали дълбоки корени въ всички клонове на обществения животъ и сж така изкустно прикрити задъ гърба на голѣми фирми и личности които сж разтворили широко паричнитѣ си каси за подкупни и субсидиране на войната, че борбата срещу тѣхъ трѣбва да се води съ всички сили и срѣдства, на-умѣло ръководени и използвани. Не трѣбва никакъ да се съмняваме, а твърдо да залегне у насъ убеждението, че днешната война е насочена единствено и главно срещу еврейтѣ и масонитѣ отъ цѣлъ свѣтъ. Тя има своята дълбока политическа и стопанска, а преди всичко идейно-свѣтогледна обосновка и оправдание. Еврейскитѣ въпросъ е международенъ, тѣй като и еврейското племе е прѣснато изъ цѣлия свѣтъ. Затова неговото разрешение занимава едновременно всички народи и трѣбва да получи едно цѣлостно, взаимно — обмислено радикално разрешение.

Гигантскитѣ двубой е въ разгара си. Победата ще извоюва оная страна, която е въоръжена съ идеята, правото и силата. Кръвта ще победи златото.

Съ постоянство и себоторицание да защитаваме позицитѣ на нашитѣ съюзници въсѣкога и въсѣкѣде. Чрезъ упорито, мирно стопанско творчество и бойна готовность съзнателно да понасяме не-згодитѣ, лишенията и осж-дицата на военно-временната обстановка и съдействуваме на силитѣ отъ Тристранния пактъ за извоюване на крайната победа, която е и наша. Чрезъ национално единомислие и единодействие да отстояваме върховнитѣ интереси на нацията, за да изградимъ основитѣ на велика и единна, национално-обединена България

Ем. Георгиевъ

Единствената въ града ни ГОСТИЛНИЦА

„Ш И Ш К О“

ул. Ц. Йоанна № 16, срещу 10 коненъ полкъ
прави отстѣпка 20 % — Вкусна и питателна храна
1—5 Приема абонати съ предплата 1,200 лева.

ХРОНИКА

ВЪ ОТГОВОРЪ на изпратената отъ кмета на града телеграма послучай Тезоимения день на Н. В. Царица Йоанна, е получена следната такава:

ХР. ХАРАЛАМБИЕВЪ — кметъ — гр. Шуменъ

Нейно Величество Царицата благодари за поздравитѣ и благопожеланията, които сте имали любезността да ѝ отпратитѣ послучай имения ѝ день.

ПОМЕНОВЪ — Н-къ Канцеларията — Двореца

Скрѣбни. Съ прискрѣбне съобщаваме, че дъщерята на народния представител г. Василь Велчевъ и съпругата на г. майоръ Бл. Петровъ — Надежда майоръ Петрова е починала на 8 т. м. Нашитѣ най-сърдечни съболезнования къмъ опечаленитѣ.

Новиятъ брой на в „Литературенъ екъ“ ще излѣзе презъ настоящия месецъ съ разнообразенъ литературенъ материалъ. Участвуватъ видни наши писатели и много млади надеждни литературни сили. Станете абонатъ и сътрудникъ на единствения за сега въ провинцията литературенъ в-къ „ЛИТЕРАТУРЕНЪ ЕКЪ“. — Годишенъ абонаментъ 30 лева. Адресъ: ЛИТЕРАТУРЕНЪ ЕКЪ гр. Шуменъ.

ТЕАТР. ТРУПА при „ТРУДЪ и РАДОСТЪ“ е посѣтила на 7 т. м. гр. Преславъ, въ недѣля 8, село Дивдѣдово Шуменско и е изнесла много успѣшно битовата п и е с а „Б О Й К А“. Салонитѣ препълнени и артиститѣ наградени съ аплодисменти.

ЮЖНА СТАЯ се дава подъ НАЕМЪ ул. Св. Св. Кирилъ и Методий — 30. Шуменъ

Патрониятъ празникъ на д-ство „Родни звуци“.

На 8 т. м. въ църквата „Св. Възнесение“ се отслужи панихида послучай патронния празникъ на шуменското музикално — д-ство „Родни звуци“, отъ арх. н-къ съ участието на дружествения хоръ подъ диригентството на г. Г. Бабачевъ. Следъ службата председателя на д-ството г. Хлѣбаровъ поздрави хориститѣ и членоветѣ на д-ството съ патронния имъ празникъ.

Новосформираниятъ симфониченъ оркестъръ при работническата организация „Трудъ и радостъ“ въ града ни, започва редовнитѣ си репетиции отъ 11 т. м. срѣда въ помѣщенieto на Работническия синдикатъ.

Приематъ се нови оркестранти.

Починалъ е въ София ГРИГОРЪ ВАСИЛЕВЪ — бившъ м-ръ на земедѣлието и именинъ журналистъ.

Той бѣ първиятъ, който въведе празникътъ на българската земя

Богъ да го прости!

Гл. редакторъ на в. „Недѣленъ дневникъ“, известния журналистъ ПАНАЙОТЪ СТОЙЧЕВЪ е починалъ въ София на 2. т. м.

Богъ да го прости!

Българо-германското културно дружество въ гр. Шуменъ урежда на 12 т. месеца въ 6 часа следъ обѣлъ въ салона на читалище „Архангелъ Михаилъ“ КОНЦЕРТЪ съ участието на известнитѣ германска пѣвица Елзе Лампманъ-алтъ и пианиста Волфгангъ Брюгеръ. Ще бждатъ изпълнени произведения отъ Хендълъ, Моцартъ, Шубертъ, Шуманъ, Листъ, германски и български народни пѣсни.

Дирекцията на Шум. дев. гимназия благодари на следнитѣ лица направили дарения по разни случаи за изхранване бедни ученици въ безплатната ученическа трапезария: Вѣра Ан. Димитрова, Лабрина Веселинова, Василь Будоровъ, Яко Фархи.

Безплатна омнибусна карта № 7 издадена на името на шуменско областно полицейско управление е изгубена — сжщата да се смѣта за невалидна.

Престояще е образуването на занаятчийска кооперация за общи доставки, отъ които ще се използватъ изключително само занаятчийскитѣ предприятия. Сжщата кооперация ще членува въ общия съюзъ на занаятчийскитѣ кооперации

Дъщерята на нашия съгражданинъ г. подполк. Касабовъ — ЕВГЕНИЯ КАСАБОВА ученичка при дев. гимназия — е поканена да изнесе на 15 т. м. два самостоятелни концерта въ гр. Плѣвнѣ. а следущата седмица въ столицата — София. На младата пианистка пожелаваме добъръ успѣхъ.

Занаятчийската организация въ България брои вече надъ 100,000 души занаятчийци.

Очаквайте наскоро откриването на голѣмата художествена изложба, въ която ще взематъ участие всички шуменски художници. Изложбата ще се помѣщава въ салона на Шум. популярна банка.

СПОРТЪ

На 8 т. м. Димитровденъ въ игрището на мъжката гимназия „Василь Друмевъ“ се състоя приятелски матчъ между мѣстнитѣ клубове сп. кл. „П. Воловъ“ и раб. сп. кл. „Родина“

Вѣпрѣки, че младитѣ работници — спортисти излизатъ на първи матчъ безъ всѣкаква подготовка, дадохъ свързана и красива игра.

Мачътъ завърши съ 3:2 за П. Воловъ, като се има предвидъ че двата гола отъ страна на Воловъ сж отъ дуспи.

П. Тоневъ

ОБЯВА

Обновената обуварница „НА ДНЪ“ — Шуменъ, срѣщу сиропиталището, купува всѣкакви вехти, бракувани обуца, ластици и чизми. Приематъ се поржчи съ собственъ материалъ и всѣкакви поправки на вехти обуца и лепене ластици.

Отъ НА-ДНЪ.

ПРОДАВА се запазена вана съ самоваръ за домашна БАНЯ. Справка — БОБЕВЪ техникъ общината.

25 години болшевиизмъ

Четвъртъ вѣкъ измина онзи паметенъ день — 7 врий 1917 година — когато властъ надъ Русия завзета чрезъ насилия ошевишката партия. Цѣли двадесетъ и петъ години, следъ день и година следъ това, болшевикитѣ провѣсѣтѣ си експерименти върху гата на руския народъ. Експерименти, които не целѣха въ благоденствието на народа, то създаване на прокламацията „ново общество“. Еднствена целъ на болшевиизма — управници презъ този четвъртъ вѣкъ бѣ да се подготви новна революция — свѣтовна тържество на еврейската сплоатация на народитѣ. Болшевиизирателно на Русия не целѣ, то бѣ само срѣдство. Сия бѣ само една база на болшевиизма, единъ богатъ източникъ на природнитѣ богатства и грамаденъ резервуаръ живата сила, ксито бѣха поставени въ служба на крайна целъ на болшевишката програма — покоряването на свѣта. Въ името на тази именно болшевикитѣ безпощадно сплоатираха руския народъ, цената на последния залѣхлѣбъ, изтрѣгнатъ отъ устата на гладния руски селянинъ, болшевикитѣ купуваха модернитѣ шини и строиха гигантски фабрики и заводи, предназначени не за напредѣка на страната, но за производството на бойни материали, за да бждатъ покорени и поробени по сжщия начинъ и останалитѣ народи на земята.

Съ страшна жестокость проведено обезглавяването на нацията. Цѣлата интелигенция и побуднитѣ елементи на руския село бѣха физически унищожени. Тѣ намѣриха смъртъ си въ дълбокитѣ зимници на ГПУ или въ канцеларитѣ на безкрайнитѣ сибирски горѣ. Въ ржцетѣ на партийни функционери остана изплашена, мало-културна, тероризирана отъ жестокитѣ начини на управлението, маса. Отъ тѣхора, изгубили всѣкаква инициатива и всѣкаква воля за борба, бѣха създадени както ксиритѣ на промишленитѣ и селски работници, така и безбройнитѣ полкове на „неповолямата армия на III интернационалъ“, която на шиковецѣ щѣше да донесе болшевишката „свобода и щастие“ на человечеството.

Двадесетъ и петъ години болшевиизмъ за провеждане първата частъ на болшевишкия планъ. Страшния болшевиизмъ експериментъ унищожил и морално въ името на общовѣшкото черно комунистическо робство. Втората частъ на болшевишкия планъ — завоеването на свѣта — се натъкна на несломимата воля на европейскитѣ народи да запазятъ бодата си и ги изправилъ единенъ фронтъ на обща срѣщъ болшевиизма. Обединитѣ имъ усилия ще се учаятъ съ крайната победа унищожаване на комунизма безъ което не е възможно никакъвъ напредѣкъ, нито койно сжществуване на свѣта. Болшевиизмътъ предизвика днешната война, ще загине нея, освобождавайки свѣта отъ кошмара на постоянната война. Втората частъ на болшевишкия планъ ще остане неизпълнена.

Вѣлчо Волковъ

Четвъртъ Шуменски общински вест